

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. _____

din _____ 2023

**cu privire la aprobarea proiectului de lege privind modificarea unor acte
normative** (modernizarea actelor de stare civilă)

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege cu
privire la modificarea unor acte normative (modernizarea actelor de stare civilă).

PRIM-MINISTRU

Contrasemnează:

Ministru justiției

LEGE

cu privire la modificarea unor acte normative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Codul familiei nr.1316/2000 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.47–48, art.210), se modifică după cum urmează:

1. La art. 2 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„Numai căsătoria înregistrată la autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă generează drepturile și obligațiile de soți prevăzute de prezentul cod.”

2. Titlul II, Capitolul 3 va avea următoarea denumire:

„CONDIȚIILE ȘI MODALITATEA DE ÎNREGISTRARE A CĂSĂTORIEI”

3. Articolele 9-12 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 9. Înregistrarea căsătoriei

(1) Căsătoria se înregistrează la autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă.

(2) Drepturile și obligațiile juridice ale soților iau naștere din momentul înregistrării căsătoriei.

Articolul 10. Cererea de înregistrare a căsătoriei

(1) Cererea de înregistrare a căsătoriei se depune personal de către viitorii soți la autoritatea abilitată să înregistreze acte de căsătorie.

(2) În cererea de căsătorie, viitorii soți trebuie să indice că nu există nici un impediment legal la căsătorie.

(3) Depunerea cererii de înregistrare a căsătoriei are loc în modul stabilit pentru înregistrarea de stat a actelor de stare civilă.

Articolul 11. Condițiile de înregistrare a căsătoriei

(1) Pentru înregistrarea căsătoriei este necesar consimțământul reciproc, neviciat, exprimat personal și necondiționat al bărbatului și femeii care se căsătoresc, precum și atingerea de către ei a vârstei matrimoniale.

(2) Persoanele care doresc să se căsătorească sunt obligate să se informeze reciproc despre starea sănătății lor.

Articolul 12. Modalitatea de înregistrare a căsătoriei

Locul și temeiul înregistrării căsătoriei, modul de depunere a cererii de căsătorie și de înregistrare a căsătoriei sunt stabilite în Legea nr.100/2001 privind actele de stare civilă.”.

4. La articolul 13 alineatul (3) textul „, Muncii și Protecției Sociale” se exclude.

5. La articolul 14 alineatul (2) va avea următoarea redacție.

„(2) Pentru motive temeinice, se poate încuviința încheierea căsătoriei cu reducerea vârstei matrimoniale, dar nu mai mult decât cu doi ani. Reducerea vârstei matrimoniale se admite doar cu acordul părinților minorului sau a unuia dintre ei, iar în lipsa acestora cu încuviințarea autorității tutelare locale.”.

6. La articolul 15:

La alineatul (1) litera b) va avea următorul cuprins:

„b) rude în linie dreaptă, precum și între cele în linie colaterală pînă la al IV-lea grad inclusiv.”.

literele c) și d) se abrogă.

Se completează cu un alineat nou (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul adopției, dispozițiile alin. (1) lit. b) sunt aplicabile atît între cei care au devenit rude prin adopție, cât și între cei a căror rudenie firească a încetat prin efectul adopției.

Alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Orice persoană poate face opunere la căsătorie, dacă există un impediment legal ori dacă nu sunt îndeplinite alte cerințe ale legii, expunându-și motivele și anexînd dovezile invocate. Autoritatea abilitată să înregistreze acte de căsătorie este obligată să verifice opunerea la căsătorie în baza actelor de stare civilă, a dovezilor prezentate, precum și în baza informațiilor puse la dispoziție de către alte autorități și instituții competente. Pe perioada verificării opunerii la căsătorie, examinarea cererii de înregistrare a căsătoriei se suspendă pînă la finalizarea verificărilor.”.

(3) În cazul în care ulterior înregistrării unei căsătorii se atestă că aceasta a fost încheiată cu impediment sau contravine principiilor dreptului familiei, examinarea cererii depusă de către unul dintre soții cu privire la prestarea unor servicii de stare civilă, se suspendă pînă la stabilirea de către instanța judecătorească a statutului căsătoriei respective.

7. articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Articolul 17. Alegerea numelui de către soți

(1) La încheierea căsătoriei, fiecare dintre soți, la dorință, poate să-și păstreze numele purtat pînă la căsătorie, să ia numele unuia sau altuia dintre ei sau numele lor format prin conexare.

(2) Conexarea numelor nu se admite atunci cînd cel puțin unul dintre ele este dublu.

(3) Schimbarea numelui al unuia dintre soți nu implică schimbarea numelui celuilalt soț.

(4) După desfacerea căsătoriei, soții pot păstra numele ales la înregistrarea căsătoriei sau pot reveni la numele purtat pînă la înregistrarea acesteia.”

8. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Articolul 33. Temeiurile încetării căsătoriei

Căsătoria încetează prin:

- a) divorț (desfacere);
- b) decesul unuia dintre soți;
- c) declararea pe cale judecătorească a decesului unuia dintre soți.

9. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Articolul 35. Modalitatea de desfacere a căsătoriei

Căsătoria urmează a fi desfăcută la Agenția Servicii Publice, la notar sau pe cale judecătorească.”

10.„La articolul 36

La denumirea articolului cuvintele „organul de stare civilă” se substituie cu cuvintele „Agenția Servicii Publice”

La alineatul (1) cuvintele „organul de stare civilă în a cărei rază teritorială se află domiciliul unuia dintre soți” se substituie cu cuvintele „Agenția Servicii Publice”;

La alineatele (2) și (5) cuvintele „organul de stare civilă” se substituie cu cuvintele „Agenția Servicii Publice”;

11. Articolul 39:

la alineatul (1) cuvintele „organul de stare civilă” se substituie cu cuvintele „Agenția Servicii Publice”;

la alineatul (2), propoziția a doua se exclude;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care hotărârea judecătorească prin care s-a pronunțat desfacerea căsătoriei a rămas definitivă, instanța transmite imediat Agenției Servicii Publice, datele din hotărâre, prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative în domeniul schimbului de date și interoperabilității sau în decurs de 3 zile copia autenticată a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.”.

12. La articolul 40 cuvintele „organul de stare civilă” se substituie cu cuvintele „autoritatea abilitată să înregistreze căsătoria”.

13. Articolele 41-44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 41. Nulitatea absolută și relativă a căsătoriei

(1) Instanța judecătorească va declara nulitatea absolută a căsătoriei, dacă:

a) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor art. 11 sau 15 alin (1) lit. a), b), h) și alin (1¹);

b) a fost încheiată când soții sau unul dintre ei nu a avut intenția de a crea o familie (căsătorie fictivă).

(2) Căsătoria este lovită de nulitate relativă, care poate fi declarată de către instanța judecătorească în următoarele cazuri:

a) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor art. 15 alin (1) lit. e), f) și g);

b) a fost încheiată în condițiile prevăzute de art. 14, fără acordul acordului părinților/părintelui sau după caz autoritatea tutelară.

(3) Căsătoria declarată nulă indiferent de temeiul de declarare a acesteia se consideră ca atare din momentul înregistrării ei.

(4) Instanța judecătorească transmite imediat Agenției Servicii Publice, datele din hotărâre, prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative în domeniul schimbului de date și interoperabilității sau în decurs de 3 zile copia autenticată a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.”

Articolul 42. Persoanele care au dreptul să ceară declararea nulității căsătoriei

(1) Dreptul de a cere declararea nulității căsătoriei îl au următoarele persoane:

a) soțul al cărui consimțământ a fost viciat prin eroare, dol sau violență;

b) soțul minor, părinții lui (curatorii) sau autoritatea tutelară locală, dacă căsătoria a fost încheiată de o persoană care nu a atins vârsta matrimonială și această vârstă nu a fost redusă în modul stabilit.

c) soțul ale cărui drepturi au fost încălcate prin înregistrarea căsătoriei, cu încălcarea obligației prevăzute la art. 11 alin. (2);

d) soții precum și alte persoane ale căror drepturi și interese au fost lezate în urma căsătoriei încheiate cu încălcarea prevederilor art.15 alin. (1) lit. a).

e) orice persoană interesată, în cazul căsătoriei înregistrată cu încălcarea prevederilor art.15 alin (1) lit. b), e, h), g) și alin (1¹);

f) subiecții a căror autorizare este prevăzută la înregistrarea căsătoriei cu o persoană în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară.

g) soțul de bună-credință, în cazul în care a fost înregistrată o căsătorie fictivă, precum și Inspectoratul General pentru Migrație, în cazul când declararea fictivității căsătoriei prezintă relevanță pentru exercitarea atribuțiilor legale a acestuia.

(2) Examinarea cererii privind declararea nulității căsătoriei încheiate cu un minor care nu a atins vârsta matrimonială sau a căsătoriei încheiate cu încălcarea art. 15 alin. (1) lit. e) și f) are loc cu participarea obligatorie a reprezentantului autorității tutelare.

Articolul 43. Împrejurările care înlătură nulitatea căsătoriei

(1) Instanța judecătorească poate recunoaște valabilă căsătoria dacă, în momentul examinării cauzei de nulitate, împrejurările care împiedicau încheierea acesteia au dispărut.

(2) Instanța judecătorească este în drept să respingă cererea de declarare a nulității căsătoriei în cazurile când aceasta a fost încheiată de către un minor care nu a atins vârsta matrimonială, dacă aceasta o cer interesele minorului.

(3) Nu poate fi declarată nulă căsătoria înregistrată cu încălcarea prevederilor legate de vârsta matrimonială în situația în care la examinarea cauzei, ambii soți au împlinit vârsta de 18 ani sau dacă soția a născut ori a rămas însărcinată.

(4) Căsătoria fictivă nu poate fi declarată nulă dacă, la momentul examinării cauzei, a intervenit conviețuirea soților, soția a născut sau a rămas însărcinată.

(5) Căsătoria nu poate fi declarată nulă după desfacerea ei, cu excepția cazului când la momentul înregistrării căsătoriei unul din soți se afla într-o altă căsătorie.

Articolul 43¹. Termenul de prescripție pentru invocarea unor temeiuri particulare de nulitate

(1) Anularea căsătoriei poate fi cerută în termen de 6 luni pentru cazurile enumerate în prezentul articol.

(2) În cazul prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. e), termenul curge de la data încheierii căsătoriei.

(3) În cazul prevăzut la art. 15 alin. (1) lit. f) termenul curge de la data la care cei a căror autorizare era necesară pentru încheierea căsătoriei au luat cunoștință de aceasta.

(4) În cazul nulității pentru vicii de consimțământ, ori pentru lipsa discernământului, termenul curge de la data încetării violenței sau după caz, de la data la care cel interesat a cunoscut dolul, eroarea ori lipsa vremelnică a discernământului.

Articolul 44. Consecințele de declarare a nulității căsătoriei

(1) Căsătoria declarată nulă de către instanța judecătorească se consideră ca atare din ziua încheierii ei și nu dă naștere la drepturi și obligații între soți, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol.

(2) Bunurile procurate în comun de către persoanele a căror căsătorie a fost declarată nulă aparțin acestora cu drept de proprietate în indiviziune, iar contractul matrimonial se consideră nul.

(3) În cazul în care căsătoria este declarată nulă:

a) instanța judecătorească, la cererea soțului de bună-credință, este în drept să-l oblige pe celălalt soț la plata pensiei de întreținere, să aplice, la împărțirea bunurilor dobândite în comun pînă la declararea nulității căsătoriei, regulile stabilite de art.20, 25, 26, să recunoască valabil, total sau parțial, contractul matrimonial precum și să dispună păstrarea numelui ales de către acesta la înregistrarea căsătoriei;

b) soțul de bună-credință este în drept să ceară, în modul stabilit de legislația civilă, repararea prejudiciului moral și material cauzat.

(5) Nulitatea căsătoriei nu are niciun efect în privința copiilor.

(6) În ceea ce privește drepturile și obligațiile dintre părinți și copii se aplică, corespunzător, dispozițiile privitoare la divorț.

14. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Articolul 47. Stabilirea provenienței copilului

(1) Proveniența copilului de la mamă (maternitatea) se stabilește în baza certificatului medical de constatare a nașterii care confirmă nașterea copilului de la mamă într-o instituție medicală.

(2) În cazul când copilul nu este născut într-o instituție medicală, maternitatea se stabilește pe baza documentelor medicale, a depozițiilor martorilor sau pe baza

altor probe. Fiind informați despre un caz de naștere sau la adresarea mamei după naștere, conducătorul unității medico-sanitare este obligat să întreprindă, în termen de 3 zile lucrătoare, măsurile necesare de constatare a nașterii copilului și, în cazul constatării acesteia, să completeze certificatul medical de constatare a nașterii, chiar dacă mama nu are domiciliul în această localitate.

(3) Copilul născut din părinți căsătoriți ori în timp de 300 de zile din momentul desfacerii căsătoriei, declarării căsătoriei nule sau decesului soțului mamei copilului are ca tată pe soțul (fostul soț) al mamei, dacă nu a fost stabilit contrariul.

(4) Presumpția de paternitate a soțului (fostului soț) poate fi înlăturată printr-o declarație a soților (fostilor soți) depusă personal. În cazul în care soții (unul din ei) nu se pot prezenta personal, declarația de înlăturare a prezumției de paternitate se autentifică notarial și se expediază la autoritatea publică abilitată să înregistreze actul de naștere respectiv.

(5) Paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declarație comună a acestuia și a mamei copilului, depusă la o autoritate abilitată să înregistreze actul de naștere.

(6) În cazul recunoașterii paternității de către părintele care are 16 ani împliniți și a cărui identitate poate fi legitimată prin act de identitate, nu se solicită încuviințarea reprezentantului legal al acestuia.

(7) În cazurile când mama este decedată, declarată decedată sau dispărută ori când nu i se cunoaște locul aflării, precum și în cazul decăderii ei din drepturile părintești, paternitatea se stabilește în baza declarației tatălui și a acordului scris al autorității tutelare sau prin hotărârea instanței judecătorești dacă lipsește un astfel de acord. În cazul în care în privința mamei este instituită o măsură de ocrotire judiciară, se aplică prevederile art. 116 și 117 din Codul civil.

(8) Declarația comună a mamei și tatălui copilului privind paternitatea poate fi depusă la autoritatea abilitată să înregistreze actul de naștere și pînă la nașterea copilului.

15. Articolul 49

La alineatul (1), textul „art.48⁵² și 48⁵³” se substituie cu textul „art. 116 și 117”

Alineatul (2) se abrogă;

Alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Nu au dreptul să conteste maternitatea/paternitatea:

a) soțul care și-a dat acordul scris la fecundarea artificială sau implantarea embrionului soției;

b) mama copilului, precum și persoana care a fost înscrisă drept tată al copilului în baza declarației comune a acestora, dacă în momentul depunerii acesteia știau că cel care a recunoscut paternitatea nu este tatăl firesc al copilului.

16. Articolele 55 și 56 vor avea următorul cuprins:

„ Articolul 55 Dreptul copilului la nume și prenume

(1) Copilul are dreptul la un nume și prenume.

(2) Copilul dobândește numele părinților săi. Dacă părinții poartă nume diferite, copilul va lua numele tatălui sau al mamei, în baza acordului comun al acestora, sau cel format prin conexarea numelor părinților. Atribuirea numelui copilului prin conexarea numelor părinților nu este posibilă, dacă cel puțin un părinte poartă numele compus din două nume.

(3) Copilul va purta un prenume simplu sau unul compus, potrivit voinței ambilor părinți.

(4) În caz de litigiu între părinți privind numele și/sau prenumele copilului, decide autoritatea tutelară.

Articolul 56. Schimbarea numelui și prenumelui copilului

(1) Numele și/sau prenumele copilului poate fi schimbat în baza cererii comune a părinților sau a unicului părinte.”

(2) Cererea de schimbare a numelui și/sau prenumelui copilului minor poate fi depusă de către un părinte dacă celălalt părinte:

- a) este declarat dispărut fără veste, decedat sau declarat decedat;
- b) este supus unei măsuri de ocrotire judiciară;
- c) este decăzut din drepturi părintești;
- d) nu a stabilit filiația sa asupra copilului, în condițiile legii.

(3) În caz de litigiu între părinți, problema privind schimbarea numelui și/sau a prenumelui copilului este soluționată de către autoritatea tutelară locală în a cărei rază teritorială își are domiciliul minorul, ținându-se cont în exclusivitate de interesele copilului.

(4) Decizia autorității tutelare poate fi contestată în instanța judecătorească. În procesul examinării cauzei de contestare sau de anulare a deciziei autorității tutelare, instanța judecătorească decide numele pe care îl va purta minorul, ținându-se cont în exclusivitate de interesele acestuia.

(5) Schimbarea numelui și/sau prenumelui copilului care a atins vârsta de 10 ani se face, în toate cazurile, cu acordul acestuia.”;

17. La articolul 156 alineatul (2), textul „art. 11 și art. 14” se substituie cu textul „art. 11, 14 și 15”.

Art. II. – Legea privind actele de stare civilă nr. 100/2001 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.97–99, art.765), se modifică după cum urmează:

1. În tot cuprinsul legii cuvintele „de familie” se exclud.
2. Capitolul I va avea următorul cuprins:

„ Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1

ACTELE DE STARE CIVILĂ ȘI MODUL DE ÎNREGISTRARE A ACESTORA

Articolul 1. Obiectul legii

Prezenta lege stabilește:

- a) autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă;

- b) modul de înregistrare a actelor de stare civilă, prin înregistrarea primară, tardivă, ulterioară, prin reconstituire și transcriere a actelor de stare civilă;
- c) modul de modificare și anulare a actelor de stare civilă;
- d) modul de organizare a registrelor de stare civilă;
- e) modul și termenele de păstrare a registrelor de stare civilă.

Articolul 2. Legislația privind actele de stare civilă

Legislația privind actele de stare civilă se constituie din prezenta lege, care se bazează pe principiile Codului civil și ale Codului familiei, precum și din alte acte normative adoptate în conformitate cu aceasta.

„Articolul 3. Actele de stare civilă

(1) Actele de stare civilă sunt evenimentele și acțiunile persoanelor fizice cu valoare juridică, ce influențează apariția, modificarea sau încetarea drepturilor și obligațiilor persoanelor și caracterizează statutul juridic al acestora.

(2) Produc efecte juridice numai actele de stare civilă care au fost supuse înregistrării de stat de către autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă.

(3) Actele de stare civilă oficializate conform ritualurilor religioase, până la instituirea sau reconstituirea organelor de stare civilă, și înregistrate conform legii în vigoare la data săvârșirii lor sunt recunoscute valabile fără a se cere să fie înregistrate de către autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă.

(4) Actele de stare civilă înregistrate în străinătate se recunosc și produc efecte juridice în condițiile prezentei legi.

Articolul 4. Înregistrarea de stat a actelor de stare civilă

(1) Înregistrarea de stat a actelor de stare civilă este stabilită în scopul protecției drepturilor patrimoniale și personale nepatrimoniale ale persoanelor, precum și în interesul statului.

(2) Înregistrarea actelor de stare civilă se desfășurează, în numele statului de către următoarele autorități:

a) Instituția publică „Agenția Servicii Publice” (în continuare- Agenția Servicii Publice).

b) autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi;

c) misiunile diplomatice și/sau oficiile consulare ale Republicii Moldova;

d) notari.

(3) Înregistrarea actelor de stare civilă se efectuează în sistemul informațional destinat înregistrării actelor de stare civilă, de către autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă.

(4) Se supun înregistrării de stat următoarele evenimente și acțiuni de stare civilă: nașterea, căsătoria, desfacerea căsătoriei (divorțul), schimbarea numelui și/sau a prenumelui, decesul, recunoașterea sau stabilirea și contestarea paternității și încuviințarea adopției. Înregistrarea de stat a recunoașterii și stabilirii paternității și încuviințării adopției are loc prin consemnare, după caz operarea modificărilor în actul de naștere.

(5) Conținutul actelor și documentelor de stare civilă, precum și evidența acestora se stabilesc de către Guvern.

Articolul 5. Modul de prestare a serviciilor de stare civilă

(1) Înregistrarea actului de stare civilă și prestarea altor servicii de stare civilă se fac din oficiu sau la cerere, iar în cazurile prevăzute prin lege și în baza documentelor care confirmă evenimentele și acțiunile ce urmează a fi înregistrate.

(2) Înregistrarea, modificarea și anularea actelor de stare civilă și prestarea serviciilor publice aferente se realizează în termenele și condițiile stabilite de Guvern și de alte acte normative.

(3) Cererea de prestare a serviciilor de stare civilă se depune electronic sau la ghișeu, în modul și în condițiile prevăzute de prezenta lege și alte acte normative.

(4) Prestarea serviciilor de stare civilă reglementate de prezenta lege se raportează la actele de stare civilă înregistrate și evenimentele de stare civilă produse în intervalul de timp stabilit drept perioadă legală de păstrare provizorie a registrelor de stare civilă în cadrul subdiviziunilor Agenției Servicii Publice.

(5) La prestarea serviciilor de stare civilă, identitatea declarantului și corespunderea datelor declarate se verifică cu datele din resursele informaționale de stat, precum și examinarea documentelor de stare civilă și altor documente, inclusiv cele eliberate de autoritățile statelor străine depuse de declarant.

(6) Funcționarul autorității abilitate să înregistreze acte de stare civilă nu are dreptul să înregistreze actul de stare civilă dacă el este parte al acestuia sau declarant. În aceste cazuri, se delegă, în condițiile legii, un alt funcționar.

(7) Înregistrarea actelor de stare civilă și emiterea certificatelor, extraselor și altor documente de stare civilă se efectuează în limba română. Documentele de stare civilă pot fi emise pe formularele multilingve.

(8) Numele și prenumele se preiau din actele sau certificatele de stare civilă, din actele de identitate, iar pentru cazurile în care nu se poate face dovada înregistrării actelor de stare civilă, din alte înscrisuri prezentate de declarant ori primite de la autoritățile prevăzute de lege.

(9) Dacă declarantul nu cunoaște limba română sau este analfabet, este surd, mut sau surdomut, înregistrarea actului de stare civilă are loc în prezența unui traducător/interpret, din contul și sub răspunderea proprie a declarantului.

(10) În cazul înregistrării actului de stare civilă pe numele unei persoane nevăzătoare sau slab văzătoare, conținutul integral al înregistrării urmează a-i fi citit, fapt despre care se menționează în actul de stare civilă. Dacă declarantul din anumite motive nu poate completa și semna declarația, cererea sau orice alt document, el poate împuternici o altă persoană să le completeze/semneze în prezența sa și a funcționarului autorității abilitate să înregistreze acte de stare civilă despre care fapt se menționează în actul de stare civilă.

(11) Înregistrarea actelor de stare civilă sau prestarea altor servicii de stare civilă se suspendă în cazul identificării divergențelor în datele cu caracter personal ale beneficiarului serviciului din actele oficiale pe numele acestuia, până la înlăturarea acestora.

(12) Dacă documentele prezentate la prestarea serviciilor trezesc îndoieli cu privire la autenticitatea sau valabilitatea lor, acestea se rețin și se sesizează autoritățile emitente ale acestora, inclusiv din străinătate, în scopul aprecierii statutului acestora. Pe perioada verificării autenticității sau valabilității documentului prezentat înregistrarea actelor de stare civilă sau prestarea altor servicii de stare civilă se suspendă. Documentele constatate ca fiind neautentice, se rețin și se sesizează organele de drept.

Articolul 6. Organizarea registrelor de stare civilă

(1) Actele de stare civilă se sistematizează în Registrul electronic al actelor de stare civilă, pentru fiecare tip aparte, în ordine cronologică, organizându-se registrele respective de stare civilă.

(2) Toate registrele de stare civilă organizate conform regulilor stabilite pentru acumularea, sistematizarea, păstrarea și evidența documentelor de arhivă sunt parte componentă a fondului de arhivă al registrelor de stare civilă al Republicii Moldova, denumit în continuare fondul de arhivă al registrelor. Fondul de arhivă al registrelor face parte din Fondul Arhivistic al Republicii Moldova.

(3) Registrele actelor de stare civilă, se includ în inventarul documentelor de arhivă al fondului arhivistic al registrelor, conform regulilor arhivistice stabilite de Agenția Națională a Arhivelor și se păstrează de subdiviziunile Agenției Servicii Publice, desemnate prin actul administrativ al acesteia, până la transmiterea lor ulterioară arhivelor de stat.

(4) Registrele actelor de stare civilă se păstrează la subdiviziunea desemnată prin actul administrativ al Agenției Servicii Publice timp de 100 de ani, până la transmiterea lor Agenției Naționale a Arhivelor pentru păstrare permanentă.

(5) Condițiile și modul de funcționare a Registrului electronic al actelor de stare civilă se stabilesc de către Guvern.

(5) Termenele și modul de păstrare a dosarelor de stare civilă și a altor materiale de arhivă se stabilesc de către Guvern.

Articolul 7. Certificatul de stare civilă

(1) Ca rezultat al înregistrării actului de stare civilă se emite certificatul de stare civilă.

(2) Certificatul de stare civilă se semnează electronic și conține un identificator electronic (cod QR, cod digital) pentru verificarea autenticității și validității acestuia.

(3) Certificatul de naștere se eliberează părinților copilului sau bunicilor în cazul declarării nașterii de către aceștia. În cazul declarării nașterii copilului de către alte persoane, certificatul de naștere nu se eliberează acestora, ci va fi eliberat la solicitarea ulterioară a părinților sau a reprezentantului autorității tutelare.

(4) Certificatul de căsătorie și cel de divorț se eliberează soților, respectiv foștilor soți. Certificatul de divorț poate fi eliberat reprezentantului desemnat prin procură autenticată notarial, ori prin împuternicire de reprezentare ce se conține în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice, ori avocatului în bază de mandat, pentru cazurile înregistrării actului de divorț în temeiul

hotărârii judecătorești. Procura, împuternicirea de reprezentare va conține și numele ales de mandant la înregistrarea divorțului.

(5) Certificatul de deces se emite la solicitarea expresă a membrilor familiei, sau rudelor decedatului până la gradul IV.

Articolul 8. Extrasul de pe actul de stare civilă și alte documente de stare civilă

(1) Pe baza actelor de stare civilă înregistrate, Agenția Servicii Publice emite, extrase de pe acte de stare civilă sau alte documente de stare civilă.

(2) Extrasul de pe actul de stare civilă și alte documente de stare civilă se semnează electronic și conțin un identificator electronic (cod QR, cod digital) pentru verificarea autenticității și validității acestora.

(3) La solicitarea expresă a titularului extrasului de pe actul de stare civilă sau a altui document de stare civilă, sau a reprezentantului lui legal sau desemnat prin procură autenticată notarial, ori prin împuternicire de reprezentare ce se conține în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice, acestora le pot fi eliberate pe suport de hârtie copii certificate a înregistrărilor din Registrul actelor de stare civilă.

(4) Extrasul de pe actul de stare civilă și alte documente de stare civilă, precum și copiile certificate se eliberează:

a) titularului actului de stare civilă, inclusiv celui minor care a atins vârsta de 16 ani și poate fi legitimat cu act de identitate;

b) rudelor de gradul I și II sau soțului/soției titularului actului de stare civilă, în interesul acestuia;

c) membrilor familiei, rudelor persoanei decedate până la gradul IV – în cazul în care titularul actului de stare civilă a decedat;

d) părinților, tutorilor sau curatorilor, reprezentantului autorității tutelare – în cazul în care titularul actului de naștere este minor;

e) reprezentantului legal al titularului actului de stare civilă sau reprezentantului lui desemnat prin procură autenticată notarial, ori prin împuternicire de reprezentare ce se conține în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice, ce îi oferă dreptul de a primi extrasul sau documentele respective.

(7) În vederea confirmării unui act de stare civilă sau a statutului juridic civil al unei persoane pot fi eliberate și alte documente de stare civilă, în condițiile prezentei legi și altor acte normative.

Articolul 9. Taxa de stat și tarife la prestarea serviciilor de stare civilă

(1) Pentru înregistrarea actelor de stare civilă și eliberarea certificatelor de stare civilă se încasează taxa de stat în modul și în cuantumurile prevăzute de Legea taxei de stat.

(2) La cererea solicitanților autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă poate înregistra actele de stare civilă în regim de urgență, conform termenelor și tarifelor stabilite de Guvern.

Articolul 10. Prestarea serviciilor de stare civilă cetățenilor străini și al apatrizilor în Republica Moldova

(1) Cetățenii străini și apatrizii cu drept de ședere sau de aflare în Republica Moldova pot cere înregistrarea evenimentelor și acțiunilor de stare civilă, precum și prestarea altor servicii de stare civilă, dispunând de aceleași drepturi și obligații ca și cetățenii Republicii Moldova, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) Persoanele care au dobândit cetățenia Republicii Moldova vor supune transcrierii toate actele de stare civilă înregistrate anterior pe numele lor în străinătate, în condițiile prezentei legi.

Articolul 11. Refuzul înregistrării actului de stare civilă sau a unei mențiuni pe acesta

(1) Se refuză înregistrarea actului de stare civilă sau a unei mențiuni pe acesta dacă:

a) înregistrarea actului sau a mențiunii respective contravine legii;

b) actele prezentate nu corespund cerințelor prezentei legi și altor acte normative.

(2) La cererea persoanei (reprezentantului acesteia) căreia i s-a refuzat înregistrarea actului de stare civilă sau a unei mențiuni pe acesta, autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă este obligată să-i comunice pe suport de hârtie sau electronic motivele refuzului.

(3) În cazul în care autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă respinge o cerere privind problemele ce țin de competența sa, persoana în cauză poate sesiza instanța judecătorească.

Articolul 12. Dovada stării civile

(1) Starea civilă se dovedește cu actele de stare civilă, certificatele de stare civilă precum și cu extrasele de pe actele de stare civilă.

(2) Înregistrarea, modificarea, reconstituirea ori anularea actelor de stare civilă, precum și orice mențiuni înscrise pe acestea în baza unui act administrativ ori în temeiul unei hotărâri judecătorești sunt opozabile oricărei persoane pînă la proba contrară.

Articolul 13. Recunoașterea și înscrierea actelor de stare civilă din străinătate

(1) Toate actele de stare civilă din străinătate pe numele cetățenilor Republicii Moldova sunt recunoscute valabile în Republica Moldova, dacă nu contravin tratatelor, legii, ordinii publice și bunelor moravuri ale Republicii Moldova, și se supun înscrierii în sistemele informaționale ale Agenției Servicii Publice.

(2) Cetățenii Republicii Moldova sunt obligați să declare toate actele de stare civilă pe numele lor din străinătate.

(3) Înscrierea actelor de stare civilă se face, la cerere sau din oficiu, în baza copiei sau a extrasului de pe actul de stare civilă, al certificatului de stare civilă, al extrasului din registrul de stat emise în străinătate sau în baza unui alt act oficial străin care confirmă statutul juridic civil și starea civilă a unei persoane.

(4) Documentele sau alte acte oficiale care confirmă statutul juridic civil și starea civilă a unei persoane, eliberate cetățenilor Republicii Moldova sau străinilor de către organele competente ale țărilor străine, în conformitate cu legile statelor respective, sunt recunoscute valabile în Republica Moldova după supra legalizarea sau apostilarea acestora și traducerea lor în limba română, autenticată notarial, dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel.

(5) În scopul aprecierii statutului actului de stare civilă supus înscrierii, precum și a documentului prezentat pentru înscrierea actului de stare civilă străin, Agenția Servicii Publice poate sesiza autoritatea străină competentă. Pe perioada verificării statutului actului de stare civilă străin sau a documentului prezentat, înscrierea actelor de stare civilă se suspendă.

(6) Hotărârile judecătorești străine cu privire constatarea evenimentelor și acțiunilor de stare civilă cu valoare juridică, recunoașterea, stabilirea sau contestarea paternității, încuviințarea adopției, precum și în legătură cu înregistrarea, modificarea, anularea actelor de stare civilă, sunt executorii pe teritoriul Republicii Moldova doar după recunoașterea lor, dacă tratatele la care Republica Moldova este parte sau actele legislative naționale nu prevăd altfel.

(7) Înscrierea actelor de stare civilă înregistrate pe numele cetățenilor Republicii Moldova, inclusiv a celor aflați sau stabiliți cu domiciliul în străinătate, se efectuează de către Agenția Servicii Publice în modul stabilit de Guvern. Cererea de înscriere a actului de stare civilă din străinătate poate fi depusă și la misiunea diplomatică sau oficiul consular ale Republicii Moldova din străinătate.

(8) Înscrierea actelor de stare civilă din străinătate în interesul minorilor poate fi efectuată la cererea autorității tutelare pe baza actului oficial străin obținut pe baza tratatelor la care Republica Moldova este parte sau prin intermediul misiunii diplomatice sau oficiul consular ale Republicii Moldova acreditate în străinătate.

(9) Înscrierea actelor de stare civilă pe numele persoanelor decedate, poate fi efectuată din oficiu, pe baza actului oficial străin obținut pe baza tratatelor la care Republica Moldova este parte sau prin intermediul misiunii diplomatice sau oficiul consular ale Republicii Moldova acreditate în străinătate.

(10) Ca rezultat al înscrierii actului de stare civilă se eliberează extras de pe actul de stare civilă.

Articolul 14. Certificarea evenimentelor și acțiunilor de stare civilă

Evenimentele și acțiunile produse și consemnate în localitățile din stînga Nistrului și municipiul Bender pot fi certificate prin eliberarea documentelor de stare civilă de către autoritățile competente ale Republicii Moldova, în care consemnarea lor s-a produs în condiții similare cu cele reglementate de legislația Republicii Moldova.

Articolul 15. Notificarea actelor de stare civilă înregistrate pe numele cetățenilor străini și apatrizilor

Autoritatea care a înregistrat acte de stare civilă pe numele cetățenilor străini și apatrizilor notifică cu privire la aceasta Biroul Migrație și Azil și misiunea

diplomatică sau oficiul consular al țării de cetățenie a străinului, acreditate în Republica Moldova.”.

Secțiunea a 2 -a

AUTORITĂȚILE ABILITATE SĂ ÎNREGISTREZE ACTE DE STARE CIVILĂ

Articolul 16. Agenția Servicii Publice

(1) Agenția Servicii Publice prin structurile sale teritoriale asigură:

- a) înregistrarea actelor de stare civilă;
- b) înscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă;
- c) reconstituirea, înregistrarea tardivă, precum și transcrierea actelor de stare civilă, modificarea, rectificarea, completarea, anularea actelor de stare civilă sau a mențiunilor înregistrate;
- d) modificarea și anularea actelor de stare civilă sau a mențiunilor înregistrate;
- e) evidența formularelor și eliberarea certificatelor de stare civilă;
- f) eliberarea extraselor și altor documente de stare civilă;
- g) organizarea și păstrarea fondului de arhivă propriu;
- h) controlul activității ce ține de înregistrarea actelor de stare civilă, desfășurate de persoanele abilitate din cadrul autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, generalizarea rezultatelor controalelor și acordarea ajutorului metodic;
- i) soluționarea altor probleme ce țin de competența lor.

(2) Agenția Servicii Publice aprobă:

- a) modelele extraselor de arhivă de pe actele de stare civilă și modelele altor acte utilizate în activitatea sa;
- b) modul de păstrare și utilizare a registrelor de stare civilă coordonat cu Serviciul de Stat de Arhivă al Republicii Moldova;
- c) modelele sigiliilor.

Articolul 17. Autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi

(1) În unitățile administrativ-teritoriale de nivelul întâi, înregistrarea nașterii, căsătoriei și decesului se efectuează în cadrul autorităților administrației publice locale de nivelul întâi.

(2) Consiliul local, prin decizie, abilitază secretarul ori alt funcționar al autorității administrației publice locale de nivelul întâi respective cu exercitarea atribuțiilor de stare civilă.

Articolul 18. Misiunile diplomatice și/sau oficiile consulare ale Republicii Moldova

(1) La cererea cetățenilor Republicii Moldova care locuiesc sau se află temporar în afara teritoriului țării, înregistrarea actelor de stare civilă se efectuează de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Republicii Moldova peste hotare.

(2) Funcțiile de supraveghere și control asupra activității misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale Republicii Moldova în domeniul înregistrării actelor de stare civilă sînt exercitate de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene și Agenția Servicii Publice.

Articolul 19. Notarii

Notarii înregistrează căsătoria și divorțul în conformitate cu prevederile prezentei legi și a Legii nr. 246/2018 privind procedura notarială.

Articolul 19¹ Limitarea răspîndirii informațiilor care devin cunoscute persoanelor care activează în autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă

(1) Informațiile care devin cunoscute persoanelor care activează în autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă fac parte din categoria informației confidențiale și accesul la ele este limitat.

(2) Agenția Servicii Publice asigură furnizarea datelor referitoare la înregistrarea de stat a actelor de stare civilă prin intermediul platformei de interoperabilitate, instanțelor judecătorești, procuraturilor din sistemul Procuraturii, organelor de urmărire penală, autorităților tutelare teritoriale, notarilor, administratorilor autorizați, executorilor judecătorești și altor autorități publice care au acces la informațiile de stare civilă, în temeiul legii, în scopul exercitării atribuțiilor lor legale și pot să le utilizeze, pe proprie răspundere, în limitele și în conformitate cu competențele stabilite de lege, precum și la cererea organelor de stare civilă din străinătate potrivit obligațiilor ce reies din acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte sau pe bază de reciprocitate.

3. În denumirea capitolului II și a secțiunii 1 din capitolul dat, cuvîntul „Întocmirea” se substituie cu cuvîntul „Înregistrarea”.

4. Articolele 20-24 vor avea următorul cuprins:

Articolul 20. Temeiurile pentru înregistrarea nașterii

(1) Drept temei pentru înregistrarea nașterii servesc:

a) certificatul medical constatator al nașterii, emis de unitatea medico-sanitară;
b) procesul-verbal și certificatul prin care se constată sexul și vîrsta copilului- în cazul înregistrării nașterii unui copil găsit.

(2) În lipsa actelor prevăzute la alin. (1), înregistrarea nașterii copilului se face în baza hotărîrii instanței judecătorești privind stabilirea faptului nașterii persoanei de către o femeie concretă.

„Articolul 21. Locul înregistrării nașterii

Nașterea se înregistrează de către autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă, indiferent de locul în care s-a produs nașterea sau își au domiciliul părinții copilului.

Articolul 22. Declararea nașterii copilului

(1) Obligația de a declara nașterea copilului o au părinții sau unul dintre ei în termen de cel mult o lună din ziua nașterii copilului.

(2) Declarația de naștere se depune de unul dintre părintele căsătorit al copilului.

(3) Declarația de naștere se depune de ambii părinți, în cazul în care aceștia nu sunt căsătoriți la momentul nașterii copilului.

(4) Dacă părinții se află în imposibilitate de a depune personal declarația de naștere a copilului, aceasta poate fi depusă de către:

a) rudele părinților;

b) reprezentantul legal al unuia din părinți sau de reprezentantul desemnat prin procură autenticată notarial, ori prin împuternicire de reprezentare ce se conține în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice, ce îi oferă dreptul de a depune declarația de naștere a copilului în numele reprezentatului;

c) administrația unității sanitare în care s-a produs nașterea sau în care se află copilul;

d) autoritatea tutelară.

(5) La declararea nașterii copilului, se atribuie numele și prenumele copilului și se determină datele privind tatăl și mama copilului.

(6) La declararea nașterii copilului născut în urma implantării embrionului unei alte femei, soții vor depune, împreună cu actul medical constatator al nașterii, și actul eliberat de unitatea sanitară din care să rezulte acordul lăuzei pentru înscrierea lor în calitate de părinți.

Articolul 23 Înscrierea datelor despre părinți

(1) Datele privind mama copilului se înscriu în baza certificatului medical constatator al nașterii. În cazul identificării la înregistrarea nașterii copilului a unor divergențe în datele prezentate de unitatea medico-sanitară și cele identificate în Registrul de stat al populației, se vor înscrie datele din actele de stare civilă care stabilesc dobândirea sau modificarea numelui mamei.

(2) Datele privind tatăl copilului se înscriu pe baza actului ce atestă prezumția sau stabilirea paternității asupra copilului. Prezumția paternității se face cu actele de stare civilă sau documentele de stare civilă emise în străinătate. În cazul identificării la înregistrarea nașterii copilului a unor divergențe în actele sau documentele din care rezultă paternitatea copilului și cele identificate în Registrul de stat al populației, în actul de naștere se vor înscrie datele din actele de stare civilă care stabilesc dobândirea sau modificarea numelui tatălui.

(3) Dacă părinții copilului au divorțat, căsătoria lor este declarată nulă sau soțul mamei a decedat, precum și dacă părinții copilului nu sunt căsătoriți între ei, datele privind părinții se vor înscrie în actul de naștere potrivit art.47 și 48 din Codul familiei.

(4) Problema divergenței datelor se soluționează în procedură de modificare a actului de stare civilă în modul stabilit de Guvern.

Articolul 24. Înscrierea numelui și prenumelui copilului la înregistrarea nașterii

(1) Numele și prenumele copilului se înscriu în actul de naștere potrivit art. 55 și 56 din Codul familiei.

(2) Autoritatea abilitată să înregistreze nașterea poate refuza înscrierea unor prenume care sunt formate din cuvinte indecente sau ridicole.”.

5. Articolul 25:

în denumirea articolului cuvintele „Întocmirea actului de naștere al” se substituie cu cuvintele „Înregistrarea nașterii”;

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea nașterii copilului găsit se face, în termen de o lună de la data găsirii acestuia, pe baza procesului-verbal întocmit de un colaborator al poliției, de conducătorul unității sanitare și un reprezentant al autorității tutelare căreia îi revine și obligația de a depune declarația de înregistrare a nașterii. Persoana care a găsit copilul este obligată să anunțe imediat poliția și să prezinte copilul cu toate obiectele și înscrisurile aflate asupra lui.”;

la alineatul (4), cuvintele „Întocmirea actului de naștere” se substituie cu cuvintele „Înregistrarea nașterii copilului” și cuvintele „face declarația scrisă de înregistrare a nașterii” se substituie cu cuvintele „depune declarația de înregistrare a nașterii”;

la alineatul (5) cuvintele „întocmirea actului de naștere” se substituie cu cuvintele „la înregistrarea nașterii copilului”.

Articolele 26-28 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 26. Înregistrarea tardivă a nașterii

(1) Dacă declarația de naștere a fost făcută termenului de o lună prevăzut de prezenta lege, dar înăuntrul termenului de un an de la naștere, înregistrarea actului de naștere se face de autoritatea abilitată să înregistreze nașterea.

(2) Dacă declarația de naștere a fost făcută după expirarea unui an de la data nașterii, înregistrarea actului corespunzător are loc pe baza avizului privind înregistrarea tardivă a nașterii copilului.

(3) În caz de necesitate autoritatea abilitată să înregistreze nașterea solicită poliției verificările corespunzătoare, precum și avizul medicului legist cu privire la vârsta și sexul copilului a cărui naștere urmează a fi înregistrată.

Articolul 27. Înregistrarea nașterii copilului născut mort sau decedat în prima săptămână după naștere

(1) Înregistrarea nașterii copilului decedat în prima săptămână după naștere are loc pe baza certificatului de naștere și de deces perinatal completat, eliberat de unitatea medico-sanitară. Urmare a faptului dat, se eliberează doar certificatul de deces.

(2) În cazul în care copilul s-a născut mort, certificat de naștere și de deces nu se eliberează. În cazul dat, părinților copilului li se înmânează un act prin care se atestă înregistrarea nașterii copilului născut mort.

(3) Conducătorul unității medico-sanitare în care s-a produs nașterea sau decesul copilului ori medicul a constatat faptul nașterii copilului mort sau faptul decesului nou născutului în prima săptămână după naștere, este obligat în termen de 3 zile de la data constatării faptelor respective, să declare nașterea sau nașterea și decesul. Declarația se depune la autoritatea abilitată să înregistreze nașterea și/sau decesul.

La articolul 28. Înregistrarea nașterii multiple

În cazul înregistrării nașterii multiple, înregistrarea nașterii se efectuează separat pentru fiecare copil.

6. Articolele 29 și 30 se abrogă.

7. Secțiunea a 2-a din Capitolul II va avea următoarea denumire:

„ÎNREGISTRAREA CĂSĂTORIEI”;

8. Articolele 31-33 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 31. Temeiul înregistrării căsătoriei

Căsătoria se înregistrează în baza cererii persoanelor care solicită înregistrarea căsătoriei.

Articolul 32. Locul înregistrării căsătoriei

(1) Căsătoria se înregistrează la sediul autorității abilitate de lege să o înregistreze.

(2) Dacă din motive temeinice (boală, imposibilitate de deplasare etc.), unul dintre viitorii soți se află în imposibilitate de a se prezenta personal la autoritățile respective, căsătoria poate fi înregistrată de funcționarul autorității abilitate să înregistreze căsătoria la domiciliul sau reședința temporară a acestuia, sau la o instituție medico-sanitară. În acest caz, motivele invocate și adresa concretă la care s-a înregistrat căsătoria se indică în actul de căsătorie.”.

Articolul 33. Cererea de căsătorie

(1) Cererea de înregistrare a căsătoriei se depune de către viitorii soți la autoritatea publică abilitată să înregistreze acte de stare civilă.

(2) În cererea de înregistrare a căsătoriei se indică, în mod obligatoriu, consimțământul viitorilor soți de a încheia căsătoria, lipsa impedimentelor prevăzute de lege la căsătorie.

Articolul 34 se abrogă.

9. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Articolul 35. Modul de înregistrare a căsătoriei

(1) La examinarea cererii de înregistrare a căsătoriei, depuse de persoane care sunt ambii cetățeni ai Republicii Moldova, funcționarul autorității publice abilitate să înregistreze actele de stare civilă verifică, identitatea viitorilor soți, atingerea vârstei matrimoniale sau, după caz, existența deciziei privind reducerea acesteia, în condițiile art.14 din Codul familiei, cu datele din sursele informaționale de stat, precum și fizic prin examinarea documentelor de stare civilă inclusiv cele eliberate de autoritățile statelor străine.

(2) În cazul în care cererea de înregistrare a căsătoriei se depune de un cetățean al Republicii Moldova care este titular al actelor de stare civilă înregistrate de organele competente ale țărilor străine sau în situația în care unul dintre viitorii soți sau unul dintre ei este un cetățean străin sau apatrid, la depunerea cererii se prezintă acte de identitate, certificate de naștere și, după caz, dovezi privind încetarea căsătoriei, decizie privind reducerea vârstei matrimoniale, în condițiile art.14 din Codul familiei, precum și dovezi, eliberate de autoritățile competente ale statelor ai

căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legislația Republicii Moldova, pentru încheierea căsătoriei.

(3) Autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă va refuza înregistrarea căsătoriei dacă constată că nu sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legislația Republicii Moldova, pentru încheierea căsătoriei.

(4) Înregistrarea căsătoriei se efectuează după expirarea unui termen de cel puțin o lună, dar nu mai târziu de 2 luni, din momentul depunerii cererii de căsătorie.

(5) Căsătoria se înregistrează în prezența viitorilor soți, prin semnarea declarației de căsătorie, prin care ambii își exprimă consimțământul de a se căsători și declară, pe propria răspundere, că nu există nici un impediment la căsătorie.

(7) La înregistrarea căsătoriei între străini sau între un străin și un cetățean al Republicii Moldova, dacă cel puțin unul dintre ei nu cunoaște limba română, precum și în cazul în care una sau ambele persoane care se căsătoresc sunt surdomute, viitorii soți vor recurge la serviciile unui traducător/interpret.

(8) La dorința viitorilor soți, înregistrarea căsătoriei poate avea loc în cadrul organizării unei ceremonii de oficiere solemnă a căsătoriei, conform procedurilor și tarifelor aprobate de Guvern sau, după caz, de autoritatea deliberativă a administrației publice respectivă.”.

10. Articolul 36 și 37 se abrogă.

11. Articolele 39 și 40 vor avea următorul cuprins:

„**Articolul 39.** Înregistrarea căsătoriei persoanelor care s-au aflat în relații de căsătorie consensuale pînă la 8 iulie 1944

(1) Persoanele care s-au aflat în relații de căsătorie consensuale în perioada de pînă la 8 iulie 1944 le pot legaliza prin înregistrarea căsătoriei în condițiile prezentei legi. În acest caz, căsătoria se va considera valabilă de la data menționată de persoanele în cauză cererea de căsătorie.

(2) În cazul în care una dintre persoanele care s-au aflat în relații de căsătorie consensuale pînă la 8 iulie 1944 a decedat sau a fost dată dispărută în timpul războiului, căsătoria poate fi înregistrată numai pe baza unei hotărîri judecătorești privind constatarea existenței unor asemenea relații între persoanele respective, cu indicarea datei în care au început.

(3) În cazurile prevăzute de prezentul articol, înregistrarea căsătoriei are loc de Agenția Servicii Publice.

Articolul 39¹ Consemnarea căsătoriei din străinătate în condiții speciale

(1) Persoanele care au încheiat căsătoria pe teritoriul necontrolat de autoritățile unui stat străin sau al unei entități nerecunoscute de către Republica Moldova și prezintă drept probă un document care nu poate fi spus supralegalizării sau apostilării sau nu are valoare juridică în conformitate cu legislația statului pe teritoriul căreia s-a produs faptul de stare civilă respectiv, pot legaliza relațiile de căsătorie prin a solicita instanței judecătorești constatarea faptului căsătoriei respective.

(2) Căsătoria constatată se consemnează de către Agenția Servicii Publice ca fiind încheiată în străinătate și se consideră valabilă de la data indicată în hotărîrea judecătorească.

Articolul 40. Înregistrarea căsătoriei cu o persoană condamnată sau arestată

(1) Înregistrarea căsătoriei cu o persoană condamnată sau arestată se înfăptuiește în condițiile legii, în localul penitenciarului sau al izolatorului de urmărire penală de către Agenția Servicii Publice. Data, ora și locul încheierii căsătoriei se coordonează în prealabil cu administrația penitenciarului și cu procurorul care conduce sau, după caz, efectuează urmărirea penală în cauza respectivă

(2) Pentru completarea cererii de căsătorie, persoanei condamnate sau arestate i se pune la dispoziție formularul respectiv. Exactitatea datelor înscrise în cerere se confirmă de către șeful instituției respective, care autentifică și semnătura declarantului.

(3) Dacă cel care se căsătorește cu persoana condamnată sau arestată nu se poate prezenta personal pentru a depune cererea de căsătorie, acesta poate expedia viitorului soț prin poștă formularul cererii, completat și autentificat la Agenția Servicii Publice.

Persoana condamnată sau arestată completează cererea cu datele personale și o transmite la Agenția Servicii Publice în a cărei rază teritorială se află penitenciarul sau izolatorul de urmărire penală.

(4) După înregistrarea căsătoriei, mențiunea privind starea civilă a persoanei condamnate sau arestate se înscrie în dosarul personal al acesteia, indicîndu-se numele și prenumele celuilalt soț și data înregistrării căsătoriei.

12. Secțiunea a 4-a din Capitolul II va avea următoarea denumire:
„ÎNREGISTRAREA DIVORȚULUI”;

13. La articolul 41

litera b), cuvintele „dacă celălalt soț este” se substituie cu cuvintele „în cazurile în care după înregistrarea căsătoriei, celălalt soț a fost”;

se completa cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) declarația soților sau a unuia dintre soți privind încetarea relațiilor de căsătorie în cazul consemnării divorțului în stînga Nistrului.”

14. Articolele 42-45 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 42. Locul înregistrării divorțului

Înregistrarea divorțului are loc la orice autoritate abilitată să înregistreze divorțul.

Articolul 43. Înregistrarea divorțului în baza acordului comun al soților

(1) Înregistrarea divorțului în temeiul cererii soților este posibilă în cazurile în care între aceștia nu există neînțelegeri referitoare la partajul proprietății comune

în devălmășie, la întreținerea, educația și domiciliul copiilor minori comuni sau la întreținerea unuia dintre soți.

(2) Cererea de înregistrare a divorțului se depune de către ambii soți. Dacă unul dintre soți se află în imposibilitate de a depune cererea de înregistrare a divorțului personal, acordul acestuia pentru desfacerea căsătoriei poate fi expus printr-o declarație autentificată notarial în care se va indica inclusiv numele ce urmează a fi purtat după divorț.

(3) La examinarea cererii de înregistrare a divorțului depuse de persoane care sunt ambii cetățeni ai Republicii Moldova, autoritatea abilitată să înregistreze actele de divorț verifică identitatea soților ori a reprezentantului, și datele cu privire la căsătorie, cu datele din resursele informaționale de stat, precum și fizic prin examinarea documentelor de stare civilă și altor înregistrări, inclusiv cele eliberate de autoritățile statelor străine.

(4) Înregistrarea divorțului se efectuează după expirarea unui termen de cel puțin o lună, dar nu mai târziu de 2 luni, din momentul depunerii cererii de divorț. După expirarea termenului de 2 luni cererea de divorț se consideră nevalabilă.

(6) Divorțul se înregistrează în prezența ambilor sau a unuia dintre soți, la expirarea termenului de o lună de la data depunerii cererii.

Articolul 44. Înregistrarea divorțului la cererea unuia dintre soți

(1) Înregistrarea divorțului la cererea unuia dintre soți se efectuează în cazurile prevăzute de art. 41 lit. b).

(2) În cererea de înregistrare a divorțului, soțul care intenționează să divorțeze indică numele și datele de contact ale persoanei desemnate pentru ocrotirea soțului în privința căruia a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, tutorelui averii soțului declarat dispărut, iar în cazul când nu este numit tutorele – denumirea autorității tutelare teritoriale, sau, după caz, numărul instituției penitenciare unde celălalt soț își ispășește pedeapsa.

(3) Autoritatea abilitată să înregistreze divorțul verifică datele declarate de soțul care vrea să divorțeze privind existența unei hotărâri (sentinței) instanței judecătorești de condamnare a celuilalt soț sau de instituire a măsurii de ocrotire judiciară în privința celuilalt soț.

(6) Despre faptul depunerii cererii de înregistrare a divorțului și data stabilită pentru înregistrarea divorțului autoritatea abilitată să înregistreze divorțul, în termen de 3 zile, va notifica, prin mijloace de comunicare electronice sau în scris, persoana desemnată pentru ocrotirea soțului în privința căruia a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, tutorele averii soțului declarat dispărut, iar în cazul când nu este numit tutorele – autoritatea tutelară, sau, după caz, administrația penitenciarului pentru a fi transmisă soțului care își ispășește pedeapsa. Concomitent, autoritatea abilitată va solicita opinia persoanei desemnate pentru ocrotirea soțului în privința căruia a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară sau a soțului condamnat privind împărțirea averii, stabilind termenul răspunsului. În cazul în care autoritatea nu va recepționa un răspuns la notificare, acesta va înregistra divorțul la data stabilită.

(7) Înregistrarea divorțului se efectuează după expirarea termenului de o lună de la data depunerii cererii de înregistrare a divorțului în prezența soțului care a depus cererea.

Articolul 45. Înregistrarea divorțului pe baza hotărârii instanței judecătorești

În cazul în care foștii soți nu s-au adresat la autoritatea abilitată să înregistreze divorțul pentru înregistrarea divorțului în temeiul unei hotărâri judecătorești, autoritatea respectivă înregistrează divorțul din oficiu, în termen de 3 zile de la data furnizării datelor din hotărârea respectivă prin schimbul de date sau recepționării de la instanță judecătorească a copiei autentificate a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.”

Articolul 46. Numele soților după înregistrarea divorțului

Soțul care și-a schimbat numele la înregistrarea căsătoriei, luând numele celuilalt soț sau un nume dublu prin conexare, are dreptul să-și mențină acest nume și după desfacerea căsătoriei sau să revină la numele de pînă la căsătorie, indiferent de temeiurile desfacerii acesteia.

15. Articolele 47 și 48 se abrogă.

16. Secțiunea a 5-a din Capitolul II va avea următoarea denumire

„ÎNREGISTRAREA SCHIMBĂRII NUMELUI ȘI/SAU A PRENUMELUI”.

17. Articolul 49 va avea următorul cuprins:

„Articolul 49. Schimbarea numelui și/sau a prenumelui

(1) Schimbarea numelui și/sau a prenumelui poate fi solicitată de persoana care are capacitatea de exercițiu deplină.

(2) Schimbarea poate fi solicitată personal sau prin reprezentant în baza procurii autentificate notarial ori prin împuternicire de reprezentare ce se conține în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice. Împuternicirea va prevedea expres numele sau prenumele care urmează a fi schimbat, precum și forma numelui sau a prenumelui solicitată.

(3) Schimbarea numelui de către unul dintre soți nu atrage după sine schimbarea numelui celuilalt soț, însă pentru cazurile când numele soțului ce solicită schimbarea acestuia, îl poartă și celălalt soț, cererea de schimbare a numelui poate fi admisă numai concomitent cu cererea celuilalt soț.

(4) Cererea de schimbare a numelui și/sau a prenumelui persoanei care nu are capacitatea de exercițiu deplină, se examinează la cererea:

- a) ambilor părinți ai copilului, inclusiv părinți adoptatori;
- b) a unuia dintre părinții copilului, în cazurile prevăzute de art. 56 din Codul familiei;
- c) autorității tutelare sau a tutorelui, pentru cazurile în care copilul a fost abandonat, fapt confirmat printr-o hotărîre a instanței de judecată rămasă irevocabilă sau ai cărui părinți sau unicul părinte au decedat sau au fost declarați decedați printr-o hotărîre a instanței de judecată.

(5) Schimbarea numelui și/sau a prenumelui minorului ai cărui părinți au fost decăzuți din drepturi părintești se face în temeiul hotărârii instanței judecătorești.

(6) Condițiile și modul de examinare a cererii de schimbare a numelui și/sau a prenumelui se stabilește de către Guvern.”.

18. Articolul 50 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 50.** Modul de înregistrare a schimbării numelui și/sau a prenumelui

(1) Cererea de schimbare a numelui și/sau a prenumelui se depune la Agenția Servicii Publice sau la sediul uneia dintre misiunile diplomatice sau unuia dintre oficiile consulare ale Republicii Moldova peste hotare.

(2) Cererea de schimbare a numelui și/sau a prenumelui se examinează în termen de 2 luni din ziua depunerii actelor necesare. Dacă există motive întemeiate (primirea cu întârziere a copiilor de pe actele de stare civilă, a altor documente necesare pentru constituirea dosarului etc.), acest termen poate fi prelungit până la 3 luni.

(3) Dacă actele de stare civilă care determină statutul juridic civil și starea civilă a solicitantului sau a copilului minor numele sau prenumele căruia se solicită a fi schimbat, nu s-au păstrat, cererea de schimbare a numelui și/sau a prenumelui se suspendă până la soluționarea problemei în cauză în procedură de reconstituire.

(4) Dacă în actele de stare civilă pe numele solicitantului sau a copilului minor numele sau prenumele căruia se solicită a fi schimbat, sau în documentele anexate la cererea de schimbare a numelui și/sau a prenumelui vor fi identificate contradicții/date incorecte, acestea, în prealabil, urmează a fi înlăturate/modificate în modul stabilit de lege.”.

19. Articolul 51-53 se abrogă.

20. Secțiunea a 6-a din Capitolul II va avea următoarea denumire
„ÎNREGISTRAREA DECESULUI”

21. La articolul 54:

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) certificatului medical constatator al decesului, eliberat de o unitate medico-sanitară;”;

litera c), după cuvintele „hotărârii instanței judecătorești” se completează cu cuvântul „definitive”;

22. Articolul 55 va avea următorul cuprins:

„Articolul 55. Locul înregistrării decesului

(1) Înregistrarea decesului se face de către oricare autoritate abilitată să înregistreze decesul.

(2) Înregistrarea decesului poate avea loc, din oficiu, de către Agenția Servicii Publice în cazurile atestării lipsei înregistrării decesului pe numele unei persoane, pe baza documentelor prevăzute la art. 54, în modul stabilit de Guvern.”.

23. Articolul 56 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 56.** Modul de înregistrare a decesului

(1) Înregistrarea decesului se face:

a) în temeiul documentelor prevăzute la art. 54 lit. a) și c);

b) la cerere, în temeiul actului oficial prin care se confirmă decesul persoanei, prevăzut la art. 54 lit. b).

(2) Unitatea medico-sanitară înregistrează datele privind faptul decesului unei persoane în cel mult trei zile de la momentul producerii acestuia.

(3) În cazul în care se declară decesul unui copil a cărui naștere nu a fost declarată în termenele prevăzute de prezenta lege, autoritatea competentă va înregistra mai întâi nașterea, iar apoi decesul.

(4) Se supun înregistrării de stat doar persoanele a căror identitate poate fi identificată. În cazul identificării unui cadavru neidentificat, informația cu privire la deces se înregistrează doar în sistemul informațional electronic de înregistrare a constatării medicale a decesului (certificatul medical constatator al decesului).

(8) În cazurile prevăzute la alin.(3), datele privind identitatea cadavrului, stabilite ulterior de către autoritățile competente, se înregistrează în Sistemul informațional integrat de gestiune a dosarului electronic al cauzei penale (SIA „e-Dosar”) de către ofițerul de urmărire penală și vor fi transmise prin intermediul platformei de interoperabilitate către sistemul informațional electronic de înregistrare a constatării medicale a decesului pentru actualizarea certificatului medical constatator al decesului înregistrat inițial și, ulterior pentru înregistrarea decesului.

(9) Înregistrarea anterioară a decesului în privința persoanei a cărei identitate nu putea fi stabilită sau a fost stabilită greșit se supune modificării, din oficiu, în condițiile stabilirii ulterioare a identității persoanei decedate pe baza actului oficial emis de organul de urmărire penală, din care rezultă identitatea corectă a persoanei decedate.

24. Articolele 56-58 se abrogă.

25. Capitolul III va avea următoarea denumire

**„RECONSTITUIREA, ÎNREGISTRAREA ULTERIOARĂ,
ANULAREA ȘI RECUNOAȘTEREA NULITĂȚII ACTELOR DE
STARE CIVILĂ”**

26. La articolul 59:

alineatul (1) litera b), cuvântul „întocmit” se substituie cu cuvântul „înregistrat”;

alineatul (2), va avea următoarea redacție:

„Înregistrarea actului de stare civilă reconstituit se efectuează în baza deciziei Agenția Servicii Publice.”.

27. Articolul 60 va avea următoarea redacție:

„ **Articolul 60.** Înregistrarea ulterioară a actelor de stare civilă

(1) Înregistrarea ulterioară a actelor de stare civilă se face, la cerere, dacă:

a) înregistrarea actului de naștere sau de deces, în termenele stabilite, a fost omisă de către autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă, deși au fost depuse actele necesare înregistrării acestuia;

b) nașterea ori decesul sunt declarate la expirarea termenului de un an de la data când s-a produs evenimentul.

(2) Înregistrarea ulterioară a actului de stare civilă se face în baza deciziei Agenției Servicii Publice.

28. La articolul 61, în denumire și pe tot parcursul articolului cuvântul „întocmire” se substituie cu cuvântul „înregistrare”;

29. Articolele 62 și 63 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 62. Anularea și recunoașterea nulității actelor și documentelor de stare civilă

(1) Anularea și recunoașterea nulității actelor și documentelor de stare civilă sau a unor înscrieri din acestea, are loc dacă:

a) înregistrarea actului de stare civilă, înscrierea unor informații în actul de stare civilă și emiterea documentului de stare civilă au fost neîntemeiate, pe motivul:

- aplicării greșite a procedurii de înregistrare a actului de stare civilă;
- infirmării temeiniciei înscrierii datelor din actul de stare civilă;
- emiterii neconforme a actului sau documentului de stare civilă, conform procedurii stabilite prin actele normative.

b) actul sau documentul care a constituit temeiul înregistrării actului de stare civilă a fost casat, anulat sau recunoscut nul în temeiul hotărârii instanței judecătorești, în condițiile legii;

c) există actul reconstituit și este identificat actul primar, înregistrate în privința aceluiași fapt;

d) în fondurile de arhivă deținute de subdiviziunile competente ale Agenției Servicii Publice sunt identificate două acte de stare civilă (acte repetate), care au fost întocmite ca urmare a înregistrării aceluiași fapt;

e) sunt identificate două acte de stare civilă (acte repetate), care au fost înregistrate în privința aceluiași fapt, dintre care cel puțin unul a fost întocmit în temeiul hotărârii instanței judecătorești;

f) înregistrarea actului de stare civilă a fost făcută pe bază de acte false sau pe numele unei persoane cu identitate falsă, precum și dacă contravine normelor imperative legale.

(2) Anularea și recunoașterea nulității actelor de stare civilă în cazurile prevăzute de lit. a) - d) țin de competența Agenției Servicii Publice, iar în cazurile prevăzute de lit. e) și f) a instanței judecătorești.

(3) Pot cere anularea sau recunoașterea nulității oricărui act de stare civilă persoanele interesate, Agenția Servicii Publice care au identificat necesitatea de anulare sau de recunoaștere a nulității actului respectiv.

Articolul 63. Decizia privind anularea actului de stare civilă reconstituit sau înregistrat repetat

(1) Decizia privind anularea actului de stare civilă reconstituit sau înregistrat repetat, urmează a fi luată de către Agenția Servicii Publice.

(2) În cazul respingerii ca neîntemeiată a cererii solicitantului privind anularea actului de stare civilă reconstituit sau înregistrat repetat, Agenția Servicii Publice îi

expediază un răspuns electronic sau pe suport de hîrtie, invocînd motivele refuzului.”

30. Articolele 64 și 65 se abrogă.

31. În denumirea capitolului IV, cuvintele „Soluționarea cererii privind” se exclud.

32. Articolele 66 și 67 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 66. Modificarea actului de stare civilă

(1) Modificarea actului de stare civilă se efectuează la cererea titularului sau persoanei îndreptățite, ori din oficiu de către Agenția Servicii Publice.

(2) Cererea privind modificarea actului de stare civilă se soluționează, dacă nu există litigii între persoanele interesate, în cazurile cînd:

a) în actul de stare civilă se atestă inexactități, rubrici necompletate, abrevieri sau greșeli ortografice, lipsa unor date;

b) la înregistrarea actului de stare civilă, au fost neglijate regulile stabilite pentru înregistrarea actelor respective;

c) solicitantul modificării prezintă un act oficial cu privire la schimbarea sexului său.

d) se solicită modificarea formei de scriere a numelui;

e) a fost modificat sau anulat actul de stare civilă ori documentul care a constituit temeiul înregistrării respective;

f) necesitatea înregistrării unei mențiuni.

(3) În caz de litigiu între persoanele interesate, problema modificării actului de stare civilă urmează a fi soluționată de instanța judecătorească.

(4) Modul și termenele de examinare a cererilor privind modificarea actelor de stare civilă se stabilesc de către Guvern.

Articolul 67. Procedura de modificare a actului de stare civilă

(1) Ca urmare a examinării cererii solicitantului privind modificarea actului de stare civilă, Agenția Servicii Publice va decide asupra modificării actului respectiv.

(2) Pe baza actului de stare civilă în care datele personale au fost modificate se eliberează, la cerere, un nou certificat de stare civilă și, după caz, aviz privind modificarea actului de stare civilă.

(3) Documentele de stare civilă care conțin datele personale anterioare modificării acestora în conținutul actelor de stare civilă, sunt considerate nevalabile.

(4) În cazul imposibilității modificării actului de stare civilă, modificarea datelor inexacte din conținutul actului de stare civilă se efectuează în temeiul hotărârii instanței judecătorești privind constatarea inexactităților actului de stare civilă.

(5) În cazul respingerii ca neîntemeiată a cererii solicitantului privind modificarea actului de stare civilă, Agenția Servicii Publice îi expediază un răspuns electronic sau pe suport de hîrtie, invocînd motivele refuzului. Refuzul poate fi contestat în instanța judecătorească.”.

33. Capitolele V - VIII se abrogă.

34. La articolul 85, textul „, , cu acordul Agenției Servicii Publice” se exclude.

35. Articolul 86 va avea următorul cuprins:

„Articolul 86. Modelele certificatelor medicale constatatoare ale nașterii și decesului

Ministerul Sănătății, în comun cu Agenția Servicii Publice, va stabili, în condițiile legii, modelele certificatelor medicale constatatoare ale nașterii și decesului.”.

Art. III. - Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr.225/2003
(republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.285–294, art.436),
se modifică după cum urmează:

1. Articolul 192 se completează cu alineatul (1³) :

„(1³) Cauzele privind constatarea faptului nașterii unei persoane de către o femeie concretă și constatarea decesului în anumite fapte și în anumite împrejurări se judecă în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii. ”

- Articolul 281 alineatul (2), după litera c) se completează cu litera c¹) cu următorul cuprins:

„c¹) faptul nașterii unei persoane de către o femeie concretă;”.

„c²) faptul nașterii sau decesul unei persoane produse pe teritoriul unui stat necontrolat de autoritățile acestuia sau a unor entități nerecunoscute de Republica Moldova. ”.

2. Articolul 285 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Pentru înregistrarea de stat, în condițiile și limitele Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, a faptelor care au valoare juridică, prevăzute la art. 281 alin. (2) lit. c), c¹), c², d), e), constatate prin hotărârea judecătorească, la data rămânerii irevocabile a acesteia, instanța judecătorească transmite imediat Agenției Servicii Publice, datele din hotărâre, prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative în domeniul schimbului de date și interoperabilității sau în decurs de 3 zile copia autenticată a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.”.

3. Articolul 300:

La alineatul (2) cuvintele „organul de stare civilă” se substituie cu textul „autoritatea abilitată să înregistreze decesul”

„(4) Pentru înregistrarea de stat, în condițiile și limitele Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, a decesului unei persoane, declarat prin hotărârea judecătorească, la data rămânerii definitive și irevocabile a acesteia, instanța judecătorească transmite imediat Agenției Servicii Publice, datele din hotărâre, prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative în domeniul schimbului de date și interoperabilității sau în decurs de 3 zile copia autenticată a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.”.

4. Articolul 301:

alineatul (4) textul „, , în registrul de stare civilă” se exclude;

se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Pentru anularea, în condițiile și limitele Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, a actului de deces și a altor înregistrări în registre de stat în legătură cu aceasta, în temeiul hotărârii judecătorești, la data rămânerii definitive și irevocabile a acesteia, instanța judecătorească transmite imediat Agenției Servicii Publice, datele din hotărâre, prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative în domeniul schimbului de date și interoperabilității sau în decurs de 3 zile copia autenticată a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.”;

5. Capitolul XXXIII va avea următorul cuprins:

„ Capitolul XXXIII

CONSTATAREA INEXACTITĂȚILOR ÎN ACTELE DE STARE CIVILĂ”

Articolul 331. Depunerea cererii

(1) Instanța judecătorească examinează cauzele privind constatarea inexactităților în actele stare civilă conform prevederilor prezentului capitol dacă, în lipsa unui litigiu de drept și în lipsa actelor doveditoare, autoritățile abilitate să înregistreze acte de stare civilă sunt în imposibilitate să modifice actele de stare civilă.

(2) Cererea de constatare a inexactităților în actele de stare civilă se depune la instanța judecătorească de la domiciliul petiționarului sau de la sediul autorității care a înregistrat actul de stare civilă respectiv.

Articolul 332. Cuprinsul cererii

(1) În cererea de constatare a inexactităților în actele de stare civilă se indică datele referitoare la inexactitate, la modificările solicitate de petiționar, autoritatea care a refuzat modificarea înscrierilor.

(2) La cererea de constatare a inexactităților în actele de stare civilă se anexează copia de pe certificatul respectiv, refuzul autorității de modificare a actului de stare civilă și alte documente care se referă la această problemă.

Articolul 333. Examinarea cererii

Instanța judecătorească examinează cererea de constatare a inexactităților în actele de stare civilă, cu participarea petiționarului și altor persoane interesate, precum și a autorităților publice conform art. 74.

Articolul 334. Hotărîrea judecătorească

(1) Hotărîrea judecătorească prin care se constată inexactități în actele de stare civilă constituie temeiul modificării actelor respectice de către autoritatea abilitată să înregistreze acte de stare civilă. Hotărîrea poate fi contestată cu apel. Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

(2) Pentru modificarea, în condițiile și limitele Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, a actelor de stare civilă, în temeiul hotărârii judecătorești, la data rămânerii definitive și irevocabile a acesteia, instanța transmite imediat Agenției Servicii Publice, datele din hotărâre, prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative în domeniul schimbului de date și interoperabilității sau în decurs

de 3 zile copia autenticată a hotărârii în cauză subdiviziunii teritoriale a Agenției Servicii Publice din raza teritorială a instanței judecătorești.

Art. IV. – Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 32-35, art. 116), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 29 litera j), cuvintele „funcționarea serviciului stare civilă” se substituie cu cuvintele „controlul activității funcționarului abilitat să înregistreze actele de stare civilă”.

2. La articolul 39 alineatul (1):

la litera j) cuvintele „, precum și extrase de pe actele de stare civilă” se exclud;

la litera k) cuvintele „de stare civilă,” se exclud;

se completează cu litera s), cu următorul cuprins:

„s) înregistrează nașterea, căsătoria și decesul, precum și eliberează certificatele de stare civilă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă.”.

Art. V. – Legea nr. 242/2010 cu privire la taxele consulare (Monitorul Oficial al Republicii Moldova 2010, nr. 231-234, art. 732), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, literele j) și l) se exclud;

2. La articolul (8) alineatul (1), literele k) și m), textul „la înregistrarea, supralegalizarea consulară și transcrierea” se substituie cu cuvintele „la înregistrarea și legalizarea consulară”.

3. Anexa 2:

la compartimentul IV:

la punctul 2, cuvintele „care nu au copii minori comuni sau înfiați de ambii soți” se exclud;

punctele 4 și 5 se abrogă;

la compartimentul VII punctul 1, cuvintele „act de stare civilă,” se exclud.

Art. VI. – Legea nr. 246/2018 privind procedura notarială (Monitorul oficial al Republicii Moldova, 2019, nr. 30-37, art. 89), se modifică după cum urmează:

1. Se completează cu articolul 40¹ cu următorul cuprins:

Articolul 40¹. Înregistrarea căsătoriei

1) Căsătoria se înregistrează în temeiul cererii depuse de către viitorii soți la oricare birou notarial.

Notarul la înregistrarea căsătoriei se va conduce de prevederile Codului familiei, ale altor acte normative precum și de Convențiile internaționale.

(2) La depunerea cererii de înregistrare a căsătoriei de către cetățenii Republicii Moldova, notarul verifică identitatea viitorilor soți, atingerea vârstei matrimoniale sau, după caz, existența deciziei privind reducerea acesteia, în condițiile art.14 din Codul familiei, alte acte necesare și condițiile pentru încheierea căsătoriei, cu datele din resursele informaționale de stat, precum și fizic prin examinarea documentelor de stare civilă și altor înscrisuri, inclusiv cele eliberate de autoritățile statelor străine.

În cazul în care cetățeanul Republicii Moldova este titular al actelor de stare civilă înregistrate de organele ale statelor străine, este necesară înregistrarea acestora la autoritățile Republicii Moldova.

(3) Dacă unul dintre viitori soți este cetățean străin sau apatrid, la depunerea cererii se prezintă acte de identitate, certificate de naștere și, după caz, dovezi privind încetarea căsătoriei, decizie privind reducerea vârstei matrimoniale, în condițiile art.14 din Codul familiei, precum și acte eliberate de autoritățile competente ale statelor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legislația Republicii Moldova, pentru încheierea căsătoriei.

(4) În cazul în care solicitantul nu cunoaște limba română, după caz este surd, mut sau surdomut, la procedura de încheiere a căsătoriei este obligatorie prezența unui interpret/traducător autorizat ales de către solicitant.

(5) La depunerea cererii de înregistrare a căsătoriei, viitorii soți semnează personal și o declarație pe propria răspundere, prin care își exprimă consimțământul de a se căsători, că nu există nici un impediment pentru înregistrarea căsătoriei, comunică numele pe care îl vor purta soții după căsătorie.

Modelul cererii și declarației de înregistrare a căsătoriei se va stabili de către Camera Notarială. Timpul și locul încheierii căsătoriei se stabilesc de către solicitanți în comun acord cu notarul și se indică în cererea de încheiere a căsătoriei.

(6) După depunerea cererii și îndeplinirea condițiilor necesare de către solicitanți pentru înregistrarea căsătoriei, notarul va acorda viitorilor soți, un termen de 30 de zile pentru înregistrarea căsătoriei. Termenul se poate prelungi la cererea solicitanților. Dacă soții din motive întemeiate nu se pot prezenta la data stabilită pentru încheierea căsătoriei, ei vor comunica notarului despre acest fapt, atunci notarul va stabili o nouă dată pentru încheierea căsătoriei anunțând pe ambii soți, dată care nu poate depăși termenul de 2 luni din momentul depunerii cererii pentru înregistrarea căsătoriei.

(7) Dacă soții nu se prezintă la data stabilită de notar și nu comunică motivele absenței, notarul va respinge cererea de înregistrare a căsătoriei și va emite o încheiere de refuz, care va fi adusă la cunoștință solicitanților.

(8) La cererea viitorilor soți, cu invocarea motivelor, precum sarcină, boală, etc., notarul poate încheia căsătoria în regim de urgență în termen mai restrâns decât cel stabilit în alin. (6).

(9) Notarul explică părților consecințele juridice ale înregistrării căsătoriei, regimul legal al bunurilor soților, modificarea regimului prin contractul matrimonial.

(10) Căsătoria se poate înregistra și în afara sediului biroului notarial, în raza teritoriului de activitate, dacă din motive temeinice, și unul sau ambii viitorii soți se află în imposibilitatea din cauza sănătății sau alte circumstanțe, nu se pot prezenta personal la sediul biroului notarial. Locul unde se va încheia căsătoria, precum și motivele se vor indica în încheierea de căsătorie.

(10) La dorința viitorilor soți, înregistrarea căsătoriei poate avea loc în cadrul organizării unei ceremonii de oficiere solemnă a căsătoriei.

(11) La expirarea termenului stabilit, dacă soții și-au exprimat consimțământul liber și neviciat și sunt îndeplinite, cumulativ, și celelalte condiții legale prevăzute de Codul familiei pentru înregistrarea căsătoriei, notarul emite o încheiere, prin care

constată înregistrarea căsătoriei, indică numele pe care soții le vor purta după căsătorie.

(13) Notarul va refuza încheierea căsătoriei dacă constată că nu sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legislația Republicii Moldova pentru încheierea căsătoriei și va emite o încheiere de refuz motivând temeiul respingerii, care va fi transmisă solicitanților personal, prin poștă cu aviz poștal sau prin mijloace electronice.

Art. VII. – Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea unui termen de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor din articolul II, punctul 2, (prevederile referitoare la articolele 4,5,7 și 8 din Legea nr. 100/2001) și articolul VI, care se vor în vigoare la expirarea unui termen de 2 ani de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, pînă la intrarea în vigoare a legii, va asigura republicarea, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a Legii nr. 100/2001 cu privire la actele de stare civilă, cu modificările operate, dîndu-le capitolului, secțiunilor, articolelor și alineatelor o nouă numerotare și corectînd, după caz, toate referințele la articolele și la alineatele Legii nr. 100/2001.

(3) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării, prezentei legi:

- a) va asigura adoptarea actelor normative necesare executării prezentei legi;
- b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

(4) Guvernul prin intermediul Agenției de Guvernare Electronică va asigura implementarea sistemului informațional destinat înregistrării actelor de stare civilă și interacțiunea acestuia cu alte sisteme informaționale de stat din care acesta consumă date pînă la data de 1 ianuarie 2025.

(5) Autoritățile publice abilitate să înregistreze acte de stare civilă în condițiile prezentei legi vor începe utilizarea componentelor respective ale sistemului informațional destinat înregistrării actelor de stare civilă pe măsura dezvoltării și adaptării acestuia, precum și creării condițiilor tehnice necesare.

(6) Pînă la punerea în exploatare a componentelor dezvoltate și adaptate ale sistemului informațional destinat înregistrării actelor de stare civilă:

a) la înregistrarea actului de stare civilă în cadrul autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, misiunilor diplomatice și/sau oficiilor consulare ale Republicii Moldova peste hotare, se întocmește formularul pe hîrtie al actului de stare civilă, într-un singur exemplar, pe baza căruia se întocmește formularul electronic al actului de stare civilă. Înregistrarea actelor de stare civilă se efectuează în mod electronic, prin intermediul sistemelor informaționale, cu imprimarea unui singur formular pe hîrtie a actului de stare civilă.

b) modificarea actelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor se fac doar pe formularele electronice ale acestora;

c) funcționarul abilitat al primăriei are obligația de a transmite lunar, în primele 3 zile lucrătoare ale lunii următoare celei de înregistrare a actului de stare civilă, subdiviziunii teritoriale de stare civilă, în a cărei rază teritorială activează,

actele de stare civilă și documentele care au servit drept temei pentru înregistrarea acestora;

d) funcționarul consular abilitat are obligația de a transmite, lunar, subdiviziunii competente a Agenției Servicii Publice, actele de stare civilă și documentele care au servit drept temei pentru înregistrarea acestora.

e) Agenția Servicii Publice asigură furnizarea datelor referitoare la înregistrarea de stat a actelor de stare civilă instanțelor judecătorești, procuraturilor din sistemul Procuraturii, organelor de urmărire penală, autorităților tutelare teritoriale, notarilor, administratorilor autorizați, executorilor judecătorești și altor autorități publice care au acces la informațiile de stare civilă, în temeiul legii, în scopul exercitării atribuțiilor lor legale și pot să le utilizeze, pe proprie răspundere, în limitele și în conformitate cu competențele stabilite de lege, precum și la cererea organelor de stare civilă din străinătate potrivit obligațiilor ce reies din acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte sau pe bază de reciprocitate.

f) prestarea serviciilor de stare civilă se realizează în condițiile prezentei legi și altor acte normative, potrivit proceselor operaționale, stabilite prin actele administrative ale Agenției Servicii Publice;

g) în cazul depunerii cererii prin intermediul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, pentru serviciile de stare civilă prestate de organul de stare civilă, termenul de prestare curge de la data recepționării acesteia de către organul de stare civilă;

h) transcrierea actului de stare civilă se face prin consemnarea în actul de naștere, după caz în alte acte de stare civilă care modifică starea civilă a persoanei, precum și prin actualizarea datelor în Registrul de stat al populației.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI